Kumbaravogur

Kumbaravogur er ein af hjáleigum Stokksegrar-torfumar, fyrst getið 1703, en síðan 1790 hefur hún verið sér eign, og 1942 eignaðist góðtemplarareglan, Umdæmisstúka nr. 1, býlið og byrjaði þar með hæli fyrir drykkjumenn ('42-'45). Þá tók Reykjavíkurborg við, á leigu, og rak þar um tíma heimili fyrir manaðarlaus börn. Síðar tók þar við, með sérstökum lóðarréttindum, Kristján Friðbertsson og kona hans, Hanna Halldórsdóttir, ráku fyrst heimili fyrir börn, bottu við miklum byggingum, börnin hurfu senámsaman út í lífið, en inn flutti gamalt fólk (elliheimili). Reglan er eigandi alls lands, sem jörðinni til heyrir, en Kristján Friðbertsson hefur ekki „ábúð" utan lóðarmarka.

Árið 1930 gaf Hjálmtýr Sigurðsson, þáverandi eigandi, býli þessu nýtt nafn, og nefndi það Sólheima, en stúkan tók aftur upp hið fyrra nafn.

Fm. '77: jörð 290 þús., hús 4.099 þús., Tún 5.0 ha

Fm. 1861: 2.58 hundr.

Ábúendur:

1900-1922 Stefán Ólafsson og Sesselja Sveinbjörnsd.

1922-1929 Filippus Jóhannesson og Guðrún Pétursd.

NB 1937-1942 Jón Guðjónsson og Ásta Stefánsdóttir

(síðan - sjá formála)

7435
A-4